

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6C/47/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112213409
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112213409.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom Mgr. Janou Janics Bajánkovou v právnej veci navrhovateľa: H.. P. U., bytom A. XX/A, XXX XX U. proti odporcovi: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Odporcovi súd nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 03.05.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 200 000,- Eur z titulu nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci.

Navrhovateľ svoj nárok odvodzoval od nezákonnosti rozhodnutia Vojenskej obvodovej prokuratúry sp. zn. 0Pn 574/2010, ku ktorému malo dôjsť tým, že prokurátor Bratislave v konaní 0Pn 574/2010 postupoval nesprávne tým, že nezistil, nesprávnosť výroku napadnutého uznesenia, nezistil nesprávnosť konania predchádzajúceho tomuto výroku a nezákonne aplikoval a do spisu založil nezákonne zadovážené neplatné Všeobecne záväzné nariadenie mesta Bratislava č. 5/1999, ktoré nesprávne interpretoval vzhľadom na§ 1 a §4 VZN 5/1999, toto rozhodnutie preto považoval za nezákonné a bola mu ním spôsobená nemajetková ujma, pozostávajúca v hlbokom zásahu do jeho osobného života, pracovného života a v obavách, ktoré je nezákonné rozhodnutie prokuratúry spôsobilé vyvolať v každom človeku. Ďalej v strese, ktorý mu bol spôsobený keď sa oboznámil s postupom a s dotknutým uznesením. Ďalej uvádzal v návrhu okolnosti týkajúce sa postupu ppráp W., ktoré boli predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/93/2012.

Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a to z dôvodu, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu. Mal za to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu zákonom uvedených predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Poukázal na to, že v danom prípade absentuje podmienka zrušenia/ zmeny rozhodnutia príslušným orgánom a z tohto dôvodu nie je dôvod zaoberať sa prípadnou príčinnou súvislosťou či vznikom akejkoľvek nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu mal za to, že navrhovateľ nešpecifikoval tento nesprávny úradný postup a ani neuviedol v rozpore s akou právnou úpravou má byť. Navyše mal za to, že navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody prerokoval len z titulu nezákonného rozhodnutia a len v časti, vo výške 100 000,- eur, a z tohto dôvodu mal za to, že návrh je v rozsahu nároku na náhradu škodu z titulu nesprávneho úradného postupu a v rozsahu výšky 100 000,- eur predčasne podaný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, prednesom povereného zástupcu odporcu a listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 17.02.2011, č.k.

ČVS: SKIS-61/IS-1-V-2011, uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 30.03.2010, č.k. ČVS: SKIS-96/IS-1-V-2010, uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 04.08.2010, č.k. ČVS: SKIS-261/IS-1-V-2010, uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 21.07.2010, č.k. ČVS: SKIS-234/IS-1-V-2010, uznesenie Vojenskej obvodnej prokuratúry zo dňa 04.08.2010, č.k. Opn 574/10, oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti zo dňa 06.04.2010, rozhodnutie Obvodného úradu Bratislava zo dňa 15.04.2011, č.k. ObU-BA-OVVS3-2011/04484,04485,04384, upovedomenie Vyššej vojenskej prokuratúry zo dňa 18.11.2010, č.k. Vn 224/10-17záznam z vyhodnotenia disciplinárneho konania zo dňa 13.04.2011, č.p. KRP-PP-PMJ-40-017/2011, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 02.07.2011, odpoveď na žiadosť zo dňa 18.01.2012, z ktorých ustálil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ svoj nárok odvíjal od nezákonnosti rozhodnutia OPn 574/2010 zo dňa 04.08.2010, ktorým Vojenská obvodová prokuratúra zamietla sťažnosť navrhovateľa podanú proti uzneseniu sp. zn. ČVS: SKIS-234/IS-1-V-2010 zo dňa 21.07.2010 ako nedôvodnú. Vo svojom prednese uskutočnenom na pojednávaní v celom rozsahu pridržiaval písomného návrhu. Poukázal na to, že skutkov bolo viac, ale vyšetrovateľ a prokurátor o nich rozhodli nesprávne. Mal za to, že o skutku neoprávneného vykázania z parkoviska bolo rozhodnuté nesprávne a následne na pokyn prokuratúry bolo toto uznesenie zmenené uznesením vyšetrovateľky. Ďalej poukázal na rozhodnutie inšpekcie MV SR zo dňa 20. 10. 2010, proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť, v ktorej odôvodnil, že v uznesení bol použitý nesprávny predpis na odôvodnenie neoprávneného postupu ppráp. W.. Mal za to, že prokurátor, ktorý rozhodoval nezistil nesprávnosť tohto rozhodnutia, nezákonne aplikoval a do spisu založil VZN hl. mesta č. 5/1999, ktoré nesprávne interpretoval a ignoroval jeho tvrdenie k sťažnosti. Mal za to, že si prokurátor v uznesení vymýšľal, keď uviedol, že polícia je oprávnená kontrolovať dodržiavanie tohto predmetného nariadenia. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že prokurátor alebo policajt po prijatí trestného oznámenia nepostupoval v zmysle § 196 ods. 2 Trestného poriadku. Ďalej poukázal na to, že vyšetrovateľ získal neplatný predpis z internetu, to znamená, že postupoval v rozpore s § 196 ods. Trestného poriadku. Mal za to, že policajt postupoval neoprávnené, ale napriek tomu prokurátor vydal nezákonné rozhodnutie, ktorým odmietol jeho trestné oznámenie. Ostal v šoku z tohto rozhodnutia, v dôsledku čoho podal 3 podania na Generálnu prokuratúru, Vojenskú obvodovú prokuratúru a vedúcemu vojenskej prokuratúry. Prokurátor vyššej vojenskej prokuratúry vydal pokyn na postup odovzdaním časti oznámenia inému orgánu na disciplinárne konanie. Na základe tohto pokynu vyšetrovateľ inšpekcie MV SR označil postup pprap. W. za neoprávnený a odovzdal ho na disciplinárne konanie. Mal za to, že jedným z následkov nezákonného rozhodnutia prokurátora boli prietahy v konaní. Bol šokovaný postupom
6c 47/12 - 137

prokurátora Z. X. a zľakol sa, že sa jedná o spiknutie orgánov činných v trestnom konaní proti jeho osobe, napriek tomu však uvedení zamestnanci orgánov činných v trestnom konaní neboli potrestaní ani prepustení. To znamená, že príslušné orgány ich postup nepovažujú za nezákonný a môžu ho kedykoľvek opakovať. Rozhodnutie prokurátora otriaslo jeho dôverou v právo ako také aj v štát. Ďalej uviedol, že jeho ochorenie, ktoré bolo stabilizované začalo progredovať. Ďalším následkom nezákonného rozhodnutia prokurátora bolo to, že toto rozhodnutie bolo jedným z hlavných dôkazov v konaní pred NS SR z tohto uznesenie vyplynulo, že navrhovateľ sa mal dopúšťať protiprávneho konania, čo bola lož. Túto lož pociťuje dodnes ako ujmu a hrozbu, nakoľko je to názor najvyššieho orgánu pre bezpečnosť. Rovnako je to poškodenie jeho dobrého mena, povesti, cti. Tento názor spolu s uznesením orgánov činných v trestnom konaní a aj s pôvodnými rozhodnutiami o obmedzení osobnej slobody vykazuje znaky koordinovanej činnosti a nezákonného utajovania nezákonných zásahov W.. Ďalej poukázal na to, že sa musel skrývať, nakoľko sa bál o život a na potvrdenie brata a kolegu o tom, že mal strach z orgánov činných v trestnom konaní potom, ako sa oboznámil s ich nezákonnými rozhodnutiami. Rovnako je to aj potvrdenie o state dôvery voči týmto orgánom. Následkom nezákonného rozhodnutia prokurátora je aj preukázané presvedčenie W. o jeho zákonom postupe, o ktorom sa dozvedel dňa 4. 11. 2013. Jedná sa o záznam z disciplinárneho konania. Disciplinárne konanie bolo zastavené, čo je podľa neho vedomým zneužitím disciplinárnej právomoci nadriadeným, nakoľko v uvedenom bol citovaný § 31 ods. 1 zák. 168/1996 Z. s poukazom o nebezpečenstve, ktoré hrozí tak jemu ako aj všetkým zo strany prokuratúry je aj písomnosť XB/5/spr. 53/11 - 10, nakoľko GP nezistil, že uvedené parkovisko nie je verejným priestranstvom. Uvedené zakladá jeho nárok na náhradu škody v požadovanej výške. Na doplnenie uvádzal okolnosti s predmetom konania nesúvisiace, týkajúce sa postupu ppráp W. vo vzťahu k iným osobám, z ktorého dôvodu súd na tieto neprihliadal.

Odporca uviedol, že navrhovateľ v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobca opieral svoj návrh len o existenciu údajne nezákonného uznesenia Opn 547/10 pričom sa domáhal vyplatenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 100 000,- eur. Z uvedeného dôvodu je potrebné považovať tie časti jeho žaloby, kde argumentuje aj inými rozhodnutiami alebo inými skutočnosťami ako aj pokiaľ sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške presahujúcej sumu 100 000,- eur, za žalobu, ktorej nepredchádzalo predbežné prerokovanie nároku, ktorá je v tejto časti podaná predčasne a je právne neprístupná. V tomto rozsahu navrhol, aby súd konanie zastavil, keďže nedošlo k splneniu zákonnej podmienky, ktorá musí predchádzať k podaniu žaloby a to k predbežnému prerokovaniu nároku čo do výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k rozhodnutiu namietanému a na neho nadväzujúcej žiadosti o zaplatenie náhrady nemaj. ujmy vo výške 100 000,- eur v tejto časti navrhol žalobu zamietnuť. Mal za to, že na posúdení, či je predmetné nezákonné nestačí úvaha žalobcu. Za nezákonné možno považovať len také rozhodnutie, ktoré bolo zrušené. Toto rozhodnutie zrušené nebolo. Mal za to, že navrhovateľ zavádza súd, pokiaľ tvrdí, že došlo k zmene tohto rozhodnutia rozhodnutím inšpekčnej služby MV SR, ktorým bol predmet jeho trestného oznámenia odstúpený na disciplinárne konanie. Odstúpením na disciplinárne konanie nenastala zmena rozhodnutia vojenskej obvodnej prokuratúry už preto, že žiadnym rozhodnutím orgánov MV SR nie je možné meniť alebo rušiť rozhodnutia prokurátora. Uviedol, že argumentácia navrhovateľa spochybňujúca zákonnosť predmetného rozhodnutia je právne bezvýznamná, pretože ani súdu konajúcemu v režime ustanovení Občianskeho súdneho poriadku neprislúcha v žiadnom rozsahu skúmať zákonnosť rozhodnutí prokurátora vydaných v režime trestného poriadku. Pre tento súd je záväznou skutočnosť, že predmetné rozhodnutie je právoplatné. V súčasnosti už nemôže byť nijak napadnuté a preto preň platí nevyvrátiteľná domnienka zákonnosti. To súčasne opiera aktívnu legitimáciu žalobcu, ktorý neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia. Argumentácia žalobcu opierajúca sa o výstrižky z novin, údajný text piesne, údajné vyjadrenia tretích osôb je rovnako právne bezvýznamná, pretože predmetom tohto konania nie je správanie sa konkrétneho policajta a to aj tak v minulosti a v súčasnosti. Rovnako pre posúdenie dôvodnosti žaloby sú právne bezvýznamné rozhodnutia o údajnom priestupku, ktorého sa mal dopustiť žalobca, ako aj súdne rozhodnutie a rozhodnutie policajného orgánu o dôvodnosti jeho zaistenia, pretože tu išlo o úkony v zmysle zákona o policajnom zbore, ktoré nepodliehajú dozoru prokuratúry a preto ani nemôžu byť vysvetľované v neprospech žalovanej. Z uvedených dôvodov žiadal žalobu zamietnuť.

Na základe podnetu navrhovateľa bola preskúmaná zákonnosť postupu prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava v konaní sp.zn. Opn 574/10, pričom bol vydaný pokyn prokurátorovi Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava na ďalší postup odovzdaním časti trestného oznámenia inému orgánu na disciplinárne konanie z dôvodu, že príslušníci PZ zrejme nepostupovali so znalosťou aktuálnych znení Všeobecne záväzných nariadení Hlavného mesta SR Bratislavy.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny
6C 47/12 - 138

úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 3 cit. zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Podľa 9 ods. 4 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, za splnenia podmienky využitia riadnych opravných prostriedkov a zrušenia nezákonného rozhodnutia.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že z troch vyššie uvedených kumulatívnych podmienok, potrebných pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa citovaného zákona nie je splnená hneď už prvá podmienka, a to existencie nezákonného rozhodnutia.

Za nezákonné možno považovať len také rozhodnutie, ktoré bolo zrušené. V danom prípade navrhovateľom označené rozhodnutie za nezákonné zrušené nebolo. Odstúpením na disciplinárne konanie nenastala zmena rozhodnutia vojenskej obvodnej prokuratúry už preto, že žiadnym rozhodnutím orgánov MV SR nie je možné meniť alebo rušiť rozhodnutia prokurátora. Argumentácia navrhovateľa spochybňujúca zákonnosť predmetného rozhodnutia je právne bezvýznamná, pretože ani súdu konajúcemu v režime ustanovení Občianskeho súdneho poriadku neprislúcha v žiadnom rozsahu

skúmať zákonnosť rozhodnutí prokurátora vydaných v režime trestného poriadku. Pre súd je záväznou skutočnosť, že predmetné rozhodnutie je právoplatné. V súčasnosti už nemôže byť nijak napadnuté a preto preň platí nevyvrátiteľná domnienka zákonnosti.

Navrhovateľ v danom konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia.

Na argumentácia navrhovateľa opierajúcu sa o výstrižky z novín, text piesne, údajné vyjadrenia tretích osôb súd neprihliadol, pretože predmetom tohto konania nie je správanie sa konkrétneho policajta a to aj tak v minulosti a v súčasnosti. Rovnako pre posúdenie dôvodnosti žaloby sú právne bezvýznamné rozhodnutia o údajnom priestupku, ktorého sa mal dopustiť navrhovateľ, ako aj súdne rozhodnutie a rozhodnutie policajného orgánu o dôvodnosti jeho zaistenia, pretože tieto neboli predmetom konania.

Vznik nemajetkovej ujmy tvrdeným hlbokým zásahom do jeho osobného života, životom v obavách, ktoré vyvolalo nezákonné uznesenie prokuratúry, súd má za to, že toto samo o sebe vznik nemajetkovej ujmy nepreukazuje, Navrhovateľ nepreukázal a ani neuviedol žiadne relevantné dôkazy na jej preukázanie.

Pokiaľ ide o namietaný nesprávny úradný postup, ku ktorému malo dôjsť tým, že prokurátor v konaní OPn 574/2010 postupoval nesprávne tým, že nezistil, nesprávnosť výroku napadnutého uznesenia a nezistil nesprávnosť konania predchádzajúceho tomuto výroku, takýto postup nezakladá automaticky nárok navrhovateľa na náhradu škody ani náhradu nemajetkovej ujmy. Ako už súd vyššie uviedol predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nepravým úradným postupom je existencia nesprávneho úradného postupu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom, a teda aj vznik škody a nemajetkovej ujmy, ktorej vznik navrhovateľ ani len nepreukázal.

Navrhovateľ ďalej žiadal, aby si súd vyžiadal doklady o tom, koľko finančných prostriedkov bolo vyplatené D. i ako funkčný plat od 4. 8. 2010 až do 22. 12. 2014, o tom koľko finančných prostriedkov bolo vyplatené jeho nadriadenému od 10. 8. 2010 a koľko fin. prostriedkov bolo vynaložené na chod GP od 16. 8. 2010 do 22. 12. 2014. Predmetný nárok na doplnenie dokazovania mal preukázať, že na nezákonnú činnosť D. bolo vynaložené množstvo peňazí zo štátneho rozpočtu a takisto aj na neplnenie povinnosti jeho nadriadenému ako aj na nefungovanie prokuratúry v tomto období. Dôvodil, že z týchto peňazí bude môcť byť vyplatený jeho nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Tento návrh na doplnenie dokazovania súd zamietol, nakoľko mal za to, že vykonanie takýchto dôkazov je neúčelné, s vecou nesúvisiace, nakoľko výška nemajetkovej ujmy sa neodvíja od výšky finančných prostriedkov vynaložených na chod Generálnej prokuratúry.

Súd vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, keď navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, vznik škody a nemajetkovej ujmy, návrh v celom rozsahu zamietol bez potreby vyhodnotenia ďalších podmienok pre
6C 47/12 - 139

priznanie nároku na náhradu škody a bez potreby vyhodnotenia dokazovania v uvedenom smere.

Odporca mal vo veci plný úspech, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov konania voči navrhovateľovi. Vzhľadom k tomu, že odporca si náhradu trov konania neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205, ods. 2 O. s. p. Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti

rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že účastník svoju povinnosť uloženú týmto rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti nespĺní dobrovoľne, môže byť podaný návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Bratislave, dňa 19.01.2015

Mgr. Jana Janics Bajánková
sudca

Za správnosť vyhotovenia: